

متن پرسش

با سلام و احترام: موقع مرور مباحثی که خوانده بودم (در کتاب آشتی با خدا) در قسمتی از کتاب فرمودید که ما در مقام وصل به خدا بوده ایم و بعدش جدا شده و گم شده ایم، و حالا راه نجات ما الیه راجعون است. سوالی که دارم اینه: این الیه راجعونی که شما فرمودین با الیه راجعونی که اشاره به پایان یافتن عمر و حیاطمان در این دنیا است چه فرقی دارد؟ بجز فیها خالدون، کسانی که به اندازه نافرمانی ها و... عذاب می شوند و بعدش وارد بهشت می شوند، این انا الیه راجعون اشاره ای به این مطلب دارد؟ و رابطه این انا الیه راجعونی که گفتم با الیه راجعونی که شما فرمودین راه نجات ما است چیست؟ از این دو مطلب همیشه فهمید که بالاخره همه ما (بدون استثناء بجز فیها خالدون) نجات پیدا خواهیم کرد و به سوی خدا (همان مقام وصل) برخواهیم گشت؟ خواه در این دنیا، خواه بعد از عذاب بخاطر آن چیزی که باید می بودیم و نبودیم. امیدوارم تونسته باشم خوب سوالمو انتقال داده باشم. با تشکر از استاد عزیز

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تفاوت رجوع به حضرت حق، به اندازه‌ی تفاوت درجات توحیدی ما است. رجوع پیامبر خدا به حضرت حق با رجوع یک انسان عادی بسیار متفاوت است. یکی رجوعش در آن حد است که با خشم خدا روبه‌رو نشود و در بهشت خودش قرار گیرد که قابل مقایسه با آن کسی نیست که توانسته است در این دنیا حجاب‌های بسیاری را پشت سر بگذارد و «عند ملیک مقتدر» خود را بیابد و از همه‌ی انوار الهی استفاده کند. فراموش نکنید که حضرت حق دارای اسماء حسنا است و هرکس رجوع عمیق‌تر و بهتری داشته باشد، با انوار بیشتر و کامل‌تری از اسماء حسنا حضرت ربّ روبه‌رو می‌شود. موفق باشید